

لئو اشتراوس
گفتار سقراطی کسنوفون

ترجمه‌ی
یاشار جیرانی

فهرست مطالب

- یادداشت مترجم ۷
- پیش‌گفتار / آلن بلوم ۱۵
- پیش‌گفتار / کریستوفر بروئل ۱۷
- در باب تدبیر منزل / کسنوфон ۲۷
- گفتار سقراطی کسنوфон / لتو اشتراوس ۱۰۹
- مقدمه ۱۰۹
- عنوان و آغاز ۱۱۳
- یک تعریف از تدبیر منزل (فصل ۱) ۱۱۶
- چرخش به سمت بررسی سقراط و کربنوبولوس (فصل ۲) ۱۲۳
- و عده‌های سقراط (فصل ۳) ۱۳۰
- دفاع از کشاورزی ۱ (فصل ۴) ۱۳۵
- دفاع از کشاورزی ۲ (فصل ۵) ۱۴۱
- یک گذشتنه‌نگری ساده و یک دورنمای پیچیده (فصل ۶) ۱۴۶
- گونکولوگیا ۱: ازدواج مطابق فرامین خدایان و قانون (فصل ۷) ۱۵۱
- گونکولوگیا ۲: نظم ۱ (فصل ۸) ۱۵۹
- گونکولوگیا ۳: نظم ۲ (فصل ۹) ۱۶۴
- گونکولوگیا ۴: آرایش (فصل ۱۰) ۱۷۱
- آندرولوگیا (فصل ۱۱) ۱۷۶
- چگونگی تربیت مباشرها در حسن‌نیت و جدیت (فصل ۱۲) ۱۸۴
- چگونگی تربیت مباشر در حکمرانی (فصل ۱۳) ۱۸۷

۱۸۹	چگونگی تربیت مباشرها در عدالت (فصل ۱۴)
۱۹۳	گذار به صناعت کشاورزی (فصل ۱۵)
۱۹۶	طبیعت زمین و شروع مناسب روایت در باب کشاورزی (فصل ۱۶)
۲۰۰	بذرپاشی و همچنین دروکردن، خرمنکوبی، و غربالکردن (فصل ۱۷-۱۸)
۲۰۵	کاشتن (فصل ۱۹)
۲۰۹	صناعت کشاورزی و عشق به کشاورزی (فصل ۲۰)
۲۱۶	صناعت کشاورزی و انسان شاهانه (فصل ۲۱)
۲۲۱	نمایه

یادداشت مترجم

«من متخصص نیستم، اما می‌دانم که بهترین چیز این است که فرد آن‌چه خوب است را ب بواسطه‌ی طبیعت خودش بیاموزد، بعد از این بهترین چیز این است که آن را از کسی دریافت کند که واقعاً چیز خوبی را می‌داند، نه این‌که آن را از استادان صناعت فریب بیاموزد.»

^۱ کسنوфон، در باب شکار

«کسنوфон محبوب ویژه‌ی من است، زیرا این شجاعت را داشت که جامه‌ی یک ابله را بر تن کند و هزاران سال را به همین شیوه سپری کند – او بزرگ‌ترین شیادی است که می‌شناسم.»

لنو اشتراوس، نامه به یاکوب کلاین^۲، ۱۶ فوریه‌ی ۱۹۳۹

گفتار سقراطی کسنوфон دومین اثر از سه گانه کسنوфонی اشتراوس است. اثر اول این سه گانه یعنی در باب جاریت نخستین کتابی است که تصویری کامل از اشتراوس میانسال را به خواننده نمایش می‌دهد. مهم‌ترین خصایص اشتراوس میانسال یا «جداب» در این اثر دیده می‌شود: تمایل به سخنگفتن در باب موضوعات سیاسی، لحظات غافل‌گیرکننده و درخشانی که قالب و روح محظوظ اثر را نقض می‌کنند، و تمایل به نظریه‌پردازی در باب تاریخ فلسفه‌ی سیاسی. اما

1. Xenophon, *Scripta Minora*, Translated by E. C. Merchant, (Harvard University Press, 1946), 13.1.4.

2. Laurence Lampert, *The Enduring Importance of Leo Strauss*, (University of Chicago Press, 2013), p. 16.

نوشتاری متعددی استفاده می‌کند؛ ابزارهایی که خواننده‌ی فلسفی آن‌ها را درخواهد یافت و از رهگذر آن‌ها لایه‌ی باطنی اثر را کشف خواهد کرد. تقریباً تمام آثار اشتراوس به دنبال یافتن این ابزارها و کشف لایه‌ی باطنی آثار فلسفی هستند. اما هیچ‌کدام از آثار او به اندازه‌ی این دو کتاب نحوه‌ی دست‌یابی به لایه‌ی باطنی اثر را در حد کمال نمایش نمی‌دهند. چراکه اشتراوس در این دو اثر بیش از آن‌که یک نویسنده باشد یک خواننده است. او عملاً و صرفاً آن‌چه را که می‌خواند می‌نویسد؛ یا به عبارت بهتر، او با صدای بلند می‌خواند.^۱ از همین رو این دو اثر در نگاه اول نوعی بازگویی خطبه‌خط دیالوگ‌های کسنوfon به نظر می‌رسند. اما با توجه به آن‌چه که گفته شد، این نه یک بازگویی، بلکه مرحله‌ی آغازین خواندن یک اثر فلسفی است. مرحله‌ای که برخلاف ظاهر ساده و ملال آورش بسیار مهم است. اغلب اوقات تفاوت یک خواننده‌ی خوب با یک خواننده‌ی بد در همین مرحله روشن می‌شود. اشتراوس این مرحله را با دقیقی «انسان دوستانه» در این دو کتاب به یادگار می‌گذارد. در هیچ‌کدام از آثار دوران میانسالی اشتراوس این مرحله به این دقت و کمال ارائه نمی‌شود. همین خصیصه نه تنها امکان نمایش کامل روش بین خطوط خوانی را در یک اثر نوشتاری فراهم می‌کند، بلکه پاسخ درخوری را نیز برای منتقدان این روش خوانش تدارک می‌بینند. خواننده می‌بیند که روش بین خطوط خوانی روشنی ذهنی، تخیلی، و خودسرانه نیست، بلکه مبتنی بر توجه دقیق و ظاهرآ ملال‌اور به جزئیات آشکار متن است. به عبارت دقیق‌تر کاربست روش بین خطوط خوانی در این آثار به وضوح نشان می‌دهد که حرکت به سمت لایه‌ی پنهانی اثر فقط و فقط با توجه دقیق به سطح اثر امکان‌پذیر است. یعنی روشی که قرار است آن‌چه نوشه نشده است را بیابد این کار را صرفاً با جدی‌گرفتن و دقیق خواندن آن‌چه نوشه شده است انجام می‌دهد. ندیدن دقیق خطوط باعث می‌شود که بین خطوطی نیز وجود نداشته باشد. خواننده با خواندن دقیق این دو اثر

از طرف دیگر، گفتار سقراطی کسنوfon و سقراط کسنوfon کامل ترین تصویر ممکن از اشتراوس پیر یا «غیرجذاب» را نمایش می‌دهند: یعنی اشتراوسی که کم‌تر در باب موضوعات سیاسی سخن می‌گوید، دیگر اهل غافل‌گیرکردن خواننده نیست، و تمایل‌اش به نظریه‌پردازی در باب تاریخ فلسفه‌ی سیاسی را تا حد زیادی از دست داده است. از همین اشارات می‌توان فهمید تفاوت اصلی میان این دو اشتراوس تفاوتی در نحوه‌ی سخن‌گفتن و شیوه‌ی آرائه است. تفاوتی که با تفاوت بین سقراط میانسال جمهوری و غربیه‌ی آتنی پیر قوانین هم‌خوانی دارد.^۲ جسارت بیش‌تر و عمق‌کم‌تر مکتوبات دوران میانسالی جای خودشان را به جسارت کم‌تر و عمق‌بیش‌تر مکتوبات دوران پیری می‌دهند. در این معنا، سه‌گانه کسنوfonی اشتراوس به تنها‌ی تصویری کامل از حیات فکری او را نمایش می‌دهند. گفتار سقراطی کسنوfon و سقراط کسنوfon تصویر متفکر در دوران پیری اش هستند؛ و با توجه به این‌که حیات نظری برخلاف حیات عملی نزدیکی بیش‌تری با دوران پیری دارد^۳، می‌توان گفت که نادیده‌انگاری این دو اثر نه تنها به شناختی ناقص از اندیشه‌ی اشتراوس منجر می‌شود بلکه هم‌چنین مخاطب را از عمیق‌ترین تفکراتِ متفکری عمیق محروم می‌کند. علاوه‌براین، نظرم این دو اثر از سه جهت برای خواننده اهمیت دارند.

نخست، گفتار سقراطی کسنوfon و سقراط کسنوfon بهتر از بقیه‌ی آثار اشتراوس به روش هنر نوشتار او وضوح می‌بخشنند. لئو اشتراوس بیش‌تر از همه به خاطر نظریه‌ی مشهور و نسبتاً جنجالی اش در باب هنر یا فن نوشتار فلاسفه شهرت دارد. براساس این نظریه متون فلاسفه و خصوصاً فلاسفه‌ی قدماًی از دو لایه‌ی ظاهری^۴ و باطنی^۵ تشکیل شده است. در این نگاه لایه‌ی ظاهری اثر با مخاطب غیرفلسفی و لایه‌ی باطنی با مخاطب فلسفی ارتباط برقرار می‌کند. فیلسوف برای دست‌یابی به چنین هدفی از ابزارهای ادبی و

۱. به عبارت بهتر، اشتراوس فعلیت مورد علاقه‌ی سقراط کسنوfonی را می‌نویسد. سقراط کسنوfon این فعلیت را این‌گونه توصیف می‌کند: «و وقتی با دوستانام به طور جمعی می‌خوانیم، من گنجینه‌هایی که مردان حکیم گذاشته نوشه‌اند و در کتب شان به یادگار گذاشته‌اند را بررسی می‌کنم؛ و اگر چیز خوبی ببینم، آن را جدا می‌کشم؛ و معتقدم اگر با یکدیگر دوست شویم این نفع بزرگ است.» (Xenophon, *Memorabilia*, I:6.14).

2. Cicero *On the Laws* 1.11.

3. exoteric

4. esoteric